

שאלות חזרה מדף יא: "בימים ההם" - יג. "אשר הגלה"

חשבון גלות בבל

המלך	שנות מלכותם	חשבון השנים	מלכי בבל פרס ומדי	שנות מלכותם	טעויות המלכים בחשבון ה-70 שנה.
יהויקים בן יאשיהו	11 שנה	8	נבוכדנאצר מלך בבל	<p>נבוכדנאצר עלה על יהויקים פעמיים. פעם ראשונה: בשנת ה-5 ליהויקים שהיא השנה ה-2 לנבוכדנאצר.</p> <p>פעם שנייה: בשנת 11 ליהויקים שהיא שנת 8 לנבוכדנאצר. ואז יהויקים מת ומלך יהויכין בנו.</p>	<p>ירמיהו הנביא ניבא ירמיהו כט" פי כה אָמַר יְהוָה פִּי לְפִי מְלֹאֵת לְבָבְךָ שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם, וְהִקְמַתִּי עֲלֵיכֶם אֵת דְּבָרֵי הַטּוֹב לְהַשְׁיִב אֶתְכֶם אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה. "ישנם כמה אפשרויות להסביר מתי נגמרים השבעים שנה.</p> <p>אפשרות ראשונה: לפי מְלֹאֵת לְבָבְךָ שִׁבְעִים שָׁנָה לתחילת מלכות בבל" 70 שנה מאז שהתחילה מלכות בבל. דהיינו מאז שמלך נבוכדנאצר. וזוהי היתה טעות בלשאצר.</p> <p>אפשרות שנייה: לפי מְלֹאֵת לְבָבְךָ שִׁבְעִים שָׁנָה" 70 שנה מאז שנבוכדנאצר כבש את יהויקים ומלך על ישראל. וזה היה בשנה שנייה למלכות נבוכדנאצר. לפי זה כלים ה-70 שנה, שנה אחרי החשבון של בלשאצר. וזוהי היתה טעות דניאל ט. ועיין שם דניאל ט כה שהוא לא טעה לגמרי, וגם פקידה זו מרומזת בדברי ירמיהו.</p> <p>אפשרות שלישית: לפי מְלֹאֵת לְבָבְךָ שִׁבְעִים שָׁנָה ללקיחת בני ישראל בגלות" 70 שנה מאז שנבוכדנאצר כבש את יהויכין ולקח חלק מעם ישראל בגלות. וזו היתה טעות אחשורוש.</p> <p>אפשרות רביעית: לפי מְלֹאֵת לְבָבְךָ שִׁבְעִים שָׁנָה לחורבן בית המקדש". 70 שנה מאז שנבוכדנאצר החריב את בית המקדש. וזוהי האמת.</p>
יהויכין בן יהויקים	שלשה חודשים	-	נבוכדנאצר מלך בבל	<p>בשנת 8 למלכותו הגלה נבוכדנאצר את יהויכין ועמו 18 אלף איש.</p>	<p>נבוכדנאצר שם את יהויכין בכלא והוא יצא כאשר אויל מורדך מלך – לאחר 37 שנה.</p>

המלך	שנות מלכותם	חשבון השנים	מלכי בבל פרס ומדי	שנות מלכותם	טעויות המלכים בחשבון ה-70 שנה.
					ובתוכם עשרת אלפים "החרש והמסגר". (חכמים גדולים בתורה) והמליך את צדקיהו.
צדקיהו	11 שנה	11	נבוכדנאצר מלך בבל	בשנת 19 למלכותו כבש נבוכדנאצר את צדקיהו והחריב את בית המקדש. עור את צדקיהו ושם אותו בכלא בבל.	מחורבן בית המקדש מתחיל החשבון האמיתי של הנבואה שאחרי 70 שנה יבנו את בית המקדש מחדש. (הכוונה שיגמרו את הבניין)
-	-	26	נבוכדנאצר מלך בבל	אח"כ נבוכדנאצר מלך עוד 26 שנה. סך הכל 45 שנה.	-
-	-	23	אוויל מרודך בן נבוכדנאצר	מלך 23 שנה.	גמרא – מסורת – קבלה.
-	-	2	בלשאצר בן אוויל מרדך. וי"א בן נבוכדנאצר.	מלך 2 שנים.	עד כאן עברו 70 שנה מאז שנבוכדנאצר מלך. ובלשאצר חשב שעברו השבעים שנה שניבאו לבני ישראל לצאת מהגלות והם לא יצאו יותר. לכן הוא עשה משתה והוציא את כלי המקדש והשתמש בהם. בו בַּלְיָלָה של המשתה הומת בַּלְשַׁאצַּר הַמֶּלֶךְ הַפְּשָׁדִי והתחילה מלכות פרס ומדי. והתקיימה נבואת ירמיהו ירמיהו כה וְהָיָה כְּמִלְאוֹת שְׁבַעִים שָׁנָה אֶפְקֹד עַל מֶלֶךְ כְּבֹל וְעַל הַגּוֹי הַהוּא נָאֵם יְהוָה אֵת עֲוֹנָם וְעַל אֶרֶץ פְּשָׁדִים, וְשָׁמְתִי אֹתוֹ לְשִׁמְמוֹת עוֹלָם.
-	-	1	דריוש המדי	מלך שנה 1.	בדניאל ט מסופר שדניאל חשב בתחילה שבסוף שנה זו של מלכות דריוש נגמרים ה-70 שנה של גלות בבל. עד שהתבונן בספרים והגיע למסקנא שאת ה-70 שנה מונים מחורבות ירושלים.
-	-	3	כורש הגדול מלך פרס. שהרשה לבנות את בית המקדש.	מלך 3 שנים.	כורש נתן רשיון לבנות את בית המקדש בשנה הראשונה למלכותו והתחילו לבנותו <u>עזרא א</u> . וצרי יהודה ובנימין שכנעו את המלך שיבטל את הרשיון, וכך הוא עשה. <u>עזרא ד</u> ועיין בדניאל ט <u>כה</u> שבדברי ירמיהו" כִּי לְפִי מְלֵאת לְכַבֵּל

המלך	שנות מלכותם	חשבון השנים	מלכי בבל פרס ומדי	שנות מלכותם	טעויות המלכים בחשבון ה-70 שנה.
					שבעים שנה אפקד אתכם" מרומז גם על פקידה זו של כורש שחלק מעם ישראל חזרו מהגלות.
-	-	14	אחשורוש מלך פרס. היה נשוי לנינת נבוכדנאצר ושתי. ואחרי שהרגה נשא את אסתר המלכה.	מלך 14 שנים.	בשנת שלש למלוך אחשורוש עברו 70 שנה מאז שנבוכדנאצר כבש את יהויכין ולקח חלק מעם ישראל בגלות. ואחשורוש חשב שעברו השבעים שנה שניבאו לבני ישראל לצאת מהגלות והם לא יצאו יותר. לכן הוא הוציא את כלי המקדש והשתמש בהם. ואז נענש בענין ושתי ונהרגה לו.
-	-	2	דריוש השני. י"א שהיה בן אסתר.	מלך 36 שנים עד שהובס בידי אלכסנדר מוקדון. ואחר כך מלך עוד 6 שנים.	בשנה השניה לדריוש עברו באמת השבעים שנה מאז שנחרב בית המקדש. ואז גמרו לבנותו.

1. כמה זמן מלך נבוכדנצר/אויל מורדך/בלשצר/דריוש/כורש/אחשורוש? **נבוכדנצר – 45, אויל מורדך – 23 (למרות למסקנה נבלעה שנה ביניהם) בלשצר – 3 (רק שאמר שאחרי שנתיים שלו כבר עבר 70 שנה) כורש – 3, אחשורוש – 14.**
2. איך יודעים שנבוכדנצר מלך 45 שנה? (ענה הקצרה) **שמונה שנים לאחר תחילת מלכותו הרג את יהויקים והגלה את יהויכין 18 אלף, ושם את יהויכין בכלא, ורק לאחר 37 שנה הוציא אויל מורדך את יהויכין מן הכלא כשקיבל את המלכות מן אביו. סה"כ 45 שנה.**
3. מה היה סדר כיבושו של נבוכדנצר? (שנה ראשונה...) **שנה ראשונה – כבש את נינוה, שניה – כיבוש יהויקים, ומינה אותו אחראי. 3 שנים עבדו, 31 שנים מרד בו, ובשנה הרביעית כבש נבוכדנצר את יהויקים בפעם השנייה והרגו, והמליך את בנו יהויכין, לאחר שלושה חודשים חזר והגלה את יהויכין ועוד 18 אלף לבבל ולאחר 11 שנה הגלה את כולם – גלות צדקיהו.**
4. באיזה שנה למלכות בבל/לכיבוש יהויקים היתה גלות יהויכין? **למלכות בבל – 8 שנים. לכיבוש יהויקים – 7 שנים.**
5. באיזה שנה למלכות בבל/לכיבוש יהויקים היתה גלות צדקיהו? **למלכות בבל – 19 שנה. לכיבוש יהויקים – 18 שנה.**
6. מה היתה טעותו של בלשצר? (ממתי חישב את ה-70 שנה?) **מתחילת מלכות נבוכדנצר.**
7. מה היתה טעותו של אחשורוש? **שחישבן מתחילת גלות יהויכין.**
8. מה היתה טעותו של דניאל? **שחישבן מתחילת כיבוש יהויקים.**

9. מהו החשבון הנכון? מתחילת גלות צדקיהו. (חורבן בית המקדש) "לחורבות ירושלים".
10. איך מסתדרים שני הפסוקים? ("כי למלאות לבבל 70 שנה" - "לחורבות ירושלים 70 שנה")
"כי למלאות לבבל 70 שנה" – לאחר 70 שנה לבבת מאז כיבוש יהויקים (כפי שחשב דניאל בתחילה) הייתה פקידה במקצת שכורש נתן רשות לבנות את בית המקדש, ובאמת התחילו בבניין, אך הבניה נפסקה. "לחורבות ירושלים 70 שנה" – לאחר 70 שנה מאז חורבן הבית – גלות צדקיהו, נבנה בניין בית המקדש השני.
11. *כיצד נהרג בלשצר? (מדרשים כביכול חלוקים) לצערי לא לימדתי השנה...
12. מה המשיח צריך ללמוד מכורש? שיעשה מה שה' מצווה אותו לבד ולא ישלח אחרים שיעשו במקומו.
13. מדוע לפעמים כתוב מדי לפני פרס ופעמים פרס לפני מדי? הם התנו תנאי שמתי שמאחד מהם מלך מהשני שרים חשובים, וכן להפך.
14. מי לבש בגדי כהונה? ומהיכן לומדים זאת? אחשורוש, ולמד זאת מבלשצר.
15. נחלקו רב ושמואל האם אחשוורוש היה פיקח או טיפש מה סברת כל אחד? חד אמר פיקח – משום שקירב את הרחוקים תחילה, שהקרובים תמיד אפשר לפייסם. ומי שאמר שהיה טיפש משום שקירב את הרחוקים תחילה והרי אם ימרדו בו הרחוקים לא יהיה מי שיעמוד לעזרתו.
16. מה הסיבה שבנ"י נתחייבו כליה? (סברת התלמידים, הדחיה, ודעת רשב"י) משום שנהנו מסעודתו של אחשורוש, ורשב"י דחה אותם כיון שא"כ שיהרגו רק בשושן, ומסקנת רשב"י משום שהשתחוו לצלם בימי נבוכדנצר.
17. "בחצר גנת ביתן המלך" - (3 פירושים) א. מי שראוי לחצר בחצר, מי שראוי לגינה בגינה ומי שראוי לביתן בביתן. ב. בתחילה הושיבן בחצר ולא היה מספיק מקום אז הושיבן בגינה וגם שם לא הספיק המקום אז העבירן לביתן והחזיקתן. ג. הושיבן בחצר ופתח שני פתחים אחד לגינה ואחד לביתן.
18. "חור" - (2 פירושים) א. חורי חורי – מעשה מחט שהיתה עשויה נקבים נקבים. ב. מילת לבנה – משי (אבן עזרא, יעב"ץ) (או סוג צמר דק ומשובח) וחור מלשון חור – לבן בוהק.
19. "כרפס" – כרים של פסים. (צמר משובח עם צבעים מתחלפים – רלב"ג שמואל ב יג יח)
20. "מטות זהב וכסף" – (למסקנה) מיטה של כסף ורגליים של זהב.
21. "בהט" – אבנים נדירות ויקרות שהבעלים צריכים לחטט ולחפש אחריהם הרבה מאוד מרוב נדירותם.
22. "וודר וסוחרת" - (3 פירושים) א. רב אמר – דרי דרי – הושיבן את האנשים שורות שורות בעיגול (מלשון סחור סחור) {שפתי חכמים} [וערוך (ערך דר) – כתב שפרס אבנים יקרות בשורות מסביב האנשים]. ב. אבן טובה ושמה דרה, והיתה מאירה כצהריים (סוחרת מלשון סיהרא – לבנה – ירח) ג. שקרא דרור לכל בעלי סחורה. (פטר אותם ממכס)
23. "והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים" – שהשתמשו בכלים שנית ולא למדו ממה שקרה לבלשצר.

24. "ויין מלכות רב" – יין שגדול ממנו בשנים.
25. "והשתיה כדת" – שהאכילה הייתה מרובה מהשתייה כדת של תורה.
26. "אין אונס" – כל אחד ואחד שמה מדינתו ולא הכריחו לשתות יין מסוים.
27. "לעשות כרצון איש ואיש" – לעשות כרצון מרדכי והמן הקרואים איש. (מרדכי איש יהודי, והמן איש צר ואויב)
28. "גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות" – היה צריך לכתוב בית הנשים מכאן ששניהם התכוונו להכשיל את בני". (כי היא עשתה בכוונה את המשתה שלה בבית המלכות בכדי להראות את יופיה)
29. "ביום השביעי כטוב לב המלך בייך" – לא יום השביעי למשתה אלא הכוונה ליום השבת.
30. "ותמאן המלכה ושתי" – (מדוע לא רצתה לבוא) { 2 תירוצים } א. פרח בה צרעת. ב. בא גבריאל ועשה לה זנב.
31. מה היה המידה כנגד מידה בה נענשה ושתי? משום שהייתה מפשיטה בנות ישראל ועושה בהם מלאכות בשבת. ולכן נגזר עליה לבוא בשבת ערומה. וכיון שסירבה נהרגה.
32. "ויקצף המלך מאד" – (מדוע התעצבן) משום שקראה לו שומר הסוסים של אבא (בלשצר) ועוד שאמרה לו אבא היה שותה כנגד אלף אנשים ולא משתכר (תוס' רא"ש – כנגד המובחר שבאלף). ואתה שותה קצת וכבר מדבר שטויות.
33. "וחמתו בערה בו" – (מה עשה) קרא לחכמים היהודים.
34. מדוע קרא לחכמי היהודים ראשון? משום שיודעים לעבר השנים ולקבוע חודשים. (וזוהי חכמה גדולה לעיני הגויים ועל זה נאמר "כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני הגויים")
35. מדוע חכמי ישראל לא רצו לענות לו? (צדדי הספק) הם אמרו אם נאמר לו להרגה, למחר שיפוג יינו, יעניש אותנו על שיעצנו לו כך, ואם נאמר לו לעשות לה מאומה, יעניש אותנו על שאנו מזלזלים במלכות. (ובסוף אמרו לו בגלל הגלות איננו יודעים לדון דיני נפשות)
36. איזו עצה יעצו לו? מדוע? שיתיעץ עם חכמי מואב, משום שהם שלווים ושאננים כיון שלא הלכו בגלות כשסנחריב בלבל את האומות מואב נשאר במקומם, והם מיושבים בדעתם.
37. "והקרוב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש..." (באר את כל השמות {לעניין קרבנות}) "כרשנא" - כלום הקריבו לפניך כרים בני שנה. "שתר" - כלום הקריבו לפניך שתי תורין. "אדמתא" - כלום בנו לפניך מזבח אדמה. "תרשיש" - כלום שישמו לפניך בבגדו כהונה. "מרס" - כלום מירסו בדם לפניך. "מרסנא" - כלום מירסו במנחות לפניך. "ממוכן" - כלום הכינו שולחן לפניך.
38. "ויאמר ממוכן" – (מי זה ממוכן? מדוע נקרא שמו כך?) המן, שמוכן לפורענות.
39. "להיות כל איש שורר בביתו" – (איזו תועלת צמחה מהאגרות הראשונות?) שלא האמינו באגרות השניות, ולכן לא ביצעו את הכתוב בה מיד.
40. "ויפקד המלך פקידים" – (מה ההבדל בין חיפוש אשה של אחשוורוש לחיפוש אשה לדוד המלך) דוד חיפש אישה אחת, ואחשוורוש קיבץ כולם ולבסוף לקח רק אחת. (וממילא השאר התבזו)

41. "איש יהודי היה בשושן הבירה וגו' איש ימיני" – (בן יאיר? בן שמעי? בן קיש?) **בן יאיר** – שהאיר עיניהם של ישראל בתפילתו. **בן שמעי** – **בן שמע א-ל תפלתו**. **בן קיש** – שהקיש על שערי שרחמים ונפתחו לו.

42. "איש יהודי היה בשושן הבירה וגו' איש ימיני" – (למה קראו לו גם יהודי דהיינו משבט יהודה וגם ימיני דהיינו משבט בנימין)? {4-5 תירוצים} **א. רב נחמן** - מוכתר בנימוסו (הרבה שמות קראו לו, עניין של חשיבות) **ב. רבב"ח בשם ריב"ל** – אביו מבנימין ואמו מיהודה. **ג. רבנן** – משפחות מתגרות זו בזו וכל אחת טוענת שהיא גרמה לו להיוולד, משפחת יהודה – משום שדוד לא הרג את שמעי בן גרא שמרדכי היה מצאצאיו. משפחת בנימין – סוף סוף הוא בא מזרעי. **ד. רבא** – מי אשם בכך שנולד. משפחת יהודה אשמה משום שלא הרג דוד את שמעי בן גרא ולכן נולד מרדכי שהתגרה בהמן וגרן לגזרה. משפחת בנימין אשמה משום ששאל לא הרג את אגג מלך עמלק שהמן היה מצאצאיו. **ה. ר' יוחנן** - היה משבט בנימין וקרוי יהודי על שם שכפר בע"ז.

43. מהו כינוי לכופר בע"ז? מי נקראו בכינוי זה? יהודי. **בתיה בת פרעה**, **מרדכי** (לפי ר' יוחנן) **חנניה עזריה ומישאל**.

44. מדוע כתוב בדברי הימים שבתיה בת פרעה ילדה את משה רבנו? **ללמדנו שכל המגדל יתום בתוך ביתו מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו**.

45. כמה שמות היו למשה רבנו? {פרט והסבר את שמותיו} **ירד** – שירד מן לישראל בימיו (בזכותו), **גדור** – שגדר פרצותיהן של ישראל בימיו. **חבר** – שחיבר את ישראל לאביהם שבשמים. **סוכו** – שנעשה להם לישראל כסוכה. **יקותיאל** – שקוו ישראל לא-ל בימיו. **זנוח** – שהזניח עוונותיהם של ישראל.

46. **אבי סוכו** **אבי גדור** **אבי זנוח**, מה פירוש אבי אבי אבי? **אב בחכמה**, **אב בתורה**, **אב בנביאות**.

47. מי נשא את בתיה בת פרעה? ומה היה כינויו? ומדוע כך כינו אותו? **כלב בן יפונה**. כינויו היה **מרד**. וכינו אותו כך משום שמרד בעצת המרגלים.

ביאורי מילים:

1. אטו עד השתא לא טב לביה בחמרא – וכי עד עכשו לא טוב ליבו ביין.
2. אלמא – רואים מכאן.
3. אלמה – אז למה?
4. אמאי דלקה ביה כולי האי – מדוע התעצבן כל כך? (פירוש מילולי: מדוע דלק בו כל זה)
5. אמר להו דיינוה לי – אמר להם תדונו אותה לי (בעבורי).
6. אמרו היכי נעביד נימא ליה קטלה למחר פסיק ליה חמריה ובעי לה מינן נימא ליה שבקה קא מזלזלה במלכותא – אמרו איך נעשה? נאמר לו להרוג אותה, למחר יפסוק היין (השכרות) וישאל אותה מאתנו. נאמר לו עזוב אותה, יראה לו כאילו מזלזל במלכות.
7. אנא גרים דמתיליד – אני גרמתי שנולד.
8. אנא חשיבנא ולא טעינא – אני אחשבן ולא אטעה.
9. אפילו קרחה בביתיה פרדשכא ליהוי – אפילו גרדן (אורג) בביתו שר נהיה (להיות)
10. אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו – הוציא כלים של בית המקדש והשתמש בהם.
11. אשכחן – מצאנו/נמצא.
12. אשתבוחי הוא דקא משתבח בנפשיה-השתבח בעצמו.
13. אתנווי אתנו בהדדי אי מינן מלכי מינייכו איפרכי ואי מינייכו מלכי מינן
- איפרכי – תנאי התנו ביניהם אי מכם מלכים מאתנו שרים חשובים ואי מכם מלכים מאתנו שרים חשובים.
14. בארביסר דידיה איבעי ליה למיבני בית המקדש – בארבעה עשר שלו (בתוך 14 שנות מלכות של אחשורוש) היה אמור להיבנות בית המקדש.
15. דאיבעי ליה לקרובי בני מאתיה ברישא דאי מרדו ביה הנך הני הוו קיימי בהדיה – שהיה לו לקרב בני מקומו (עירו) בתחילה, שאם ימרדו בו אלו (הרחוקים) אלו (הקרובים) יהיו עומדים לעזרתו. (יחד איתו)
16. דאמרי אינשי איהו בקרי ואתתיה בבוציני – כמו שאומרים אנשים: הוא בדלועין גדולים ואשתו בדלועין קטנים. (דהיינו ששניהם התכוונו לאותו דבר)
17. דיתבי בדוכתייהו כחמרא דיתבי על דורדייה – שיושבים במקומם כיין שיושב על השמרים.
18. הדיא – מפורש.
19. השתא ודאי תו לא מיפרקי – עכשו ודאי עוד לא יפדו.
20. ואי לא דהוה מליך עלייהו היכי מצי משבע להו- ואם לא שהיה מולך עליהם כיצד יכול להשביע אותם.
21. והא איכא – והרי יש.
22. והא שפיר חשיב - והרי יפה חשב.
23. ותו ליכא – ועוד אין?
24. ותרתי דידיה – ושתיים שלו.

25. חשיב ועייל חילופייהו חדא דבלשצר וחמש דדריוש וכורש ותרתוי דידיה הא שבעין - תחשוב ותעלה (ושים) במקומם אחד (שנה) של בלשצר וחמש (שנים) של דריוש וכורש ושתיים (שנים) של עצמו (אחשורוש) הרי שבעים.
26. כיון דחזי דמלו שבעין ולא איפרוק – כיון שראה שמלאו שבעים ולא נפדו.
27. כל מאן דהוה ליה ברתא איטמרה מיניה - כל מי שהיה לו בת החביאה ממנו.
28. כל מאן דהוה ליה ברתא אייתה ניהליה – כל מי שהיה לו בת הביאה לפניו (אליו)
29. כמה בצירן – כמה חסר?
30. לא סליק מלכותיה – לא סיים מלכותו.
31. לאידך גיסא – לצד השני.
32. מאי איכא למימר – מה יש לומר.
33. מ"ט לא אתאי – מה הטעם שלא באה. והא רבויי רביתיה – והרי גידלה אותו. (מילולי: רביתה, מלשון להרבות – לגדל)
34. מילתא אחריתי הוה ביה – דבר אחר היה בו.
35. מינאי קאתי – ממני בא (יצא).
36. מ"מ קשו קראי אהדדי - מכל מקום קשים הפסוקים אחד על השני.
37. מתלא אמרן מכלבא בישא גוריא טבא לא נפיק – פתגם אומרים מכלב רע גור טוב לא יוצא.
38. עשרין ותלת – עשרים ושלוש.
39. שלחה ליה בר אהוריריה דאבא אבא לקבל אלפא חמרא שתי ולא רוי וההוא גברא אשתטי בחמריה – שלחה לו בן שומר הסוסים של אבא, אבא היה שותה אלף יין (כנגד אלף אנשים, או כוסות) ולא משתכר ואתה מיד משתטה ביין.
40. שפיר עבד דקריב רחיקא ברישא דבני מאתיה כל אימת דבעי מפייס להו – טוב (יפה) עשה שקירב את הרחוקים בתחילה, שהרי בני מקומו כל זמן שרוצה יכול לפייס אותם.
41. תמני – שמונה.
42. תמני ותלתין ושבע הרי ארבעין וחמש – שמונה, ושלושים ושבע, הרי ארבעים וחמש.

